

РЕШЕНИЕ

№ 6162

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7866** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68 и следващите от Закона за министерството на вътрешните работи, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на Ф. Х. Ф. К., гражданин на Кралство Испания, намиращ се в момента в Затвора в [населено място] с наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“ срещу Заповед № 3286з-2319/29.06.2023 г, издадена от Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“), с която е отказано снемане на полицейска регистрация.

В жалбата, по време на проведеното по делото открито заседание и в представените писмени бележки, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна и неправилна. Твърди се, че тя не съдържа никакви фактически и мотиви, което затруднява съдебния контрол върху нея. Административният орган не е обсъдил наведените в искането за снемане на полицейска регистрация доводи, произнесъл се е формално и в противоречие с със задължителните указания, дадени му от АССГ, 10-ти състав с определение №1153 от 07.02.2023 г. Според оспорващия, Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“ не е взел предвид релевираните доводи, че регистрация е извършена в нарушение на закона и не е обсъдил сочените нарушения на материалния и процесуалния закон, свързани със самото извършване на регистрацията.

Инвокирани са доводи, свързани с незаконосъобразното извършване на полицейската регистрация. Твърди, че процесната полицейската регистрация и действията на полицейските служители по чл. 68, ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗМВР са извършени без негово

валидно съгласие, каквото е необходимо съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 4 от ЗМВР, в който текст е посочено, че само за извършване на действията по чл. 68, ал. 3, т.1 от ЗМВР. К. не владее български език и сочи, че не е разбирал съдържанието и значението на това, което подписва, независимо, че в самата декларация е вписано, че е била преведена от лицето Р. П. М., в качеството му на преводач. Според оспорващия това, не означава, че съдържанието на тази декларация му е преведена на разбираем за него език. В документа липсва обяснение на това, кое лице е положило ръкописните текстове, защото те са на български и не са положени от жалбоподателя. Соченият за преводач, не е декларирал верността на извършен от него превод и не е направил писмено изявление, че му е известна отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК за даване на неверен превод. Това обстоятелство, следва да се приема като съществено нарушение на административно-производствените правила – порок, обосноваващ отмяна на процесната регистрация.

Допълнителен аргумент в подкрепа на изложените доводи, е обстоятелството, че в декларацията не е посочен и задължителен свидетел, удостоверяващ с подписа си истинността на направените от името на К. волеизявления. Наличието на свидетел е абсолютно задължителен, съгласно приложение № 6 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация (наричана за краткост по-надолу само „Наредбата”), защото е безспорно, че оспорващият не владее български език. Следва да се вземе предвид и изискването, предвидено в Наредбата, че ако лицето, на което се прави полицейска регистрация не може самостоятелно да попълни декларацията, същата следва да бъде попълнена от друго лице, чиито имена е необходимо да фигурират в нея. В случая няма данни, от кого са попълнени ръкописните текстове в декларацията, което прави същата невалидна.

Като допълнителен порок се сочи и обстоятелството, че регистрацията е извършена в противоречие с разпоредбата на чл. 94, ал. 1, т. 4 от НПК, съгласно която участието на защитник в наказателното производство е задължително, когато обвиняемият не владее български език. При привличането на К. като обвиняем, такъв защитник му е бил осигурен, но защитник не е присъствал при извършването на действията по полицейската му регистрация. От това следва, че всяко действие, предприето спрямо него в хода на разследването, извършено без участието на защитник, е опорочено до степен да се счита неизвършено.

На последно място са изложени оплаквания, че оспорената заповед е постановена в противоречие с решение по дело С-205/21 на Съда на Европейския съюз, касаещо допустимостта на събирането на данни за всички лица, привлечени като обвиняеми за престъпление от общ характер. Според оспорващия, в този съдебен акт на СЕС е посочено, че Директива 2016/680 не допуска национално законодателство, което предвижда системно събиране за целите на регистрацията им на биометрични и генетични данни от всяко лице, привлечено като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер, без да предвижда задължение за компетентния орган да провери и докаже, от една страна, че събирането на тези данни е абсолютно необходимо за постигането на конкретните преследвани цели, и от друга страна, че тези цели не могат да бъдат постигнати чрез мерки, които засягат в по-малка степен правата и свободите на съответното лице. Освен това, съдът приема, че обработването на биометрични и генетични данни от полицейските органи във връзка с тяхната дейност, за целите на борбата с престъпността и поддържането на обществения ред е разрешено, когато правото на държавата съдържа достатъчно ясно и точно правно

основание за разрешаване на посоченото обработване. Според К., в българското законодателство и по-конкретно в чл. 68, ал.1 от ЗМВР, не се съдържа „ясно и точно правно основание“ за събиране на чувствителна информация - генетични и биометрични данни за лицето, привлечено като обвиняем за тежко умишлено престъпление и което не е съгласно с осъществяването на регистрацията.

По време на проведеното по делото открито заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, по аргументи, изложени в нея и в представените допълнителни съображения в писмен вид. Други писмени бележки не са представени.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ – МВР, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт М., оспорва жалбата, в писмени бележки. Намира, че органът е приложил закона правилно и че не са били налице предпоставките по чл. 68 от ЗМВР за снемането на полицейската регистрация на К.. Изложените аргументи по същество не се отличават от мотивите, съдържащи се в оспорената заповед и послужили като основание, компетентният административен орган да упражни властническото си правомощие.

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за редовно връчване на оспорената заповед на адресата ѝ и няма сигурни данни за това кога жалбата е подадена по пощата – върху приложения по преписката пощенски плик, пощенското клеймо е нечетливо. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че от Ф. Х. Ф. К., гражданин на Кралство Испания е подал в Главна дирекция „Национална полиция“, чрез ОДМВР П. заявление с вх. № 312000-22655/09.12.2021 г., с което е направено искане за снемане на полицейска регистрация. Като основание за това искане се посочва, че регистрацията е извършена в нарушение на закона.

Административният орган е извършил проверка, установявайки, че заявителят има извършена полицейска регистрация № 15104 от 08.01.2016 г. в ОДМВР, [населено място], с основание, че същият е обвинен в извършване на престъпление по чл. 199, ал. 2, т. 2 и т. 3 от НК, по досъдебно производство № 1721/2015 г. по описа на РУ П. - ОДМВР П., пр. пр. № 3216/2015 г. на Окръжна Прокуратура, [населено място].

Първоначално Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“ е приел, че производството по искането за снемане на полицейската регистрация следва да бъде спряно, поради това, че наказателното производство срещу К. все още не е приключило. Издадена е Заповед рег. № 32863-1171/05.04.2022 г., с която административното производство, образувано по заявление вх. № 312000-22655/2021 г. е спряно.

При проведеното оспорване по съдебен ред, Административен съд - София град с определение № 1153 от 07.02.2023 г., постановено по административно дело № 9547/2022 г. по описа на АССГ е отменил Заповедта и е изпратил преписката на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ за продължаване на

административното производство по искането на Ф. Х. Ф. К..

При извършената допълнителна проверка по преписката е установено, че с присъда от 25.08.2020 г., постановена по НОХД № 335/2017 г., Окръжен съд, [населено място] е признал Ф. Х. Ф. К. и други лица за виновни за извършено престъпление по чл. 199, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 29, ал. 1 от НК и им е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от двадесет години. Присъдата не е влязла в сила, като същата е протестирана от прокурор и обжалвана от частните обвинители и подсъдимите. Образувано е ВНОХД № 167/2021 г. по описа на Апелативен съд – П..

По направено от Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ искане, от Апелативен съд, [населено място] са представени: 1. Копие от писмо № 1818р-426 от 11.01.2016 г., с което разследващият полицай е информирал Началника на РУП – [населено място], че по отношение на Ф. Х. Ф. К. е налице основание за извършване на полицейска регистрация, 2. Копие на декларация от 08.01.2016 г., подписана от Ф. Х. Ф. К., с подпис на преводача Р. П., с която оспорващият се е съгласил, че е уведомен и че е съгласен да му бъде извършена полицейска регистрация, 3. Копие от постановление от 08.01.2016 г. за назначаване на адв. Л. М. за служебен защитник на обвиняемия Ф. Х. Ф. К., 4. Копие от постановление от 08.01.2016 г. за назначаване на преводач от испански, 5. Копие от постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 08.01.2016 г. и разпит на обвиняем, на Ф. Х. Ф. К., в който се съдържат негови изявления, относно възможността да му бъде направена полицейска регистрация на и 6. Копие от декларация на семейно и материално положение от 08.01.2016 г. на Ф. Х. Ф. К., изготвена чрез назначения преводач.

След анализ на събраните доказателства от отдел „Информационни технологии, анализ, планиране, координация и административно обслужване” при ГД „НП” е изготвено предложение № 328бр-28425 от 06.06.2023 г. за отказ за снемане на полицейска регистрация, извършена на Ф. Х. Ф. К..

Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“ е преценил, че в случая не са налице основанията по чл. 68, ал. 1 от ЗМВР и на чл. 3, ал. 1 от Наредбата, поради което е издал оспорената заповед.

Към момента на издаването на процесната заповед ВНОХД № 167/2021 г. по описа на Апелативен съд – П. не е приключило със съдебен акт.

От Заповед 8121з-267/10.03.2015 г. на Министъра на вътрешните работи се установява, че Директорът на Главна Дирекция „НП” е оправомощен да издава заповеди за отказ или снемане на полицейска регистрация.

II. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Настоящият съдебен състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, намира, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че не са налице материално-правните предпоставки на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. В тази норма са изброени дефинитивно фактическите предпоставки, при чието наличие се сема полицейската регистрация, а именно когато е извършена в нарушение на закона, наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, е влязла в сила оправдателна присъда, лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание

и лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

В разглеждания спор, съдът намира, че заповедта е издадена от орган, в кръга на неговата материална компетентност. Съгласно чл. 68, ал. 6 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя, по аргумент на противното - отказа това да се извърши, с писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него лица. Министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни по смисъла на Закона за личните данни, за обработваните такива данни в информационните масиви на МВР, съгласно изричната разпоредба на чл. 29 от ЗМВР. Последният е упълномощил Директора на Главна Дирекция „НП” със Заповед 8121з-267/10.03.2015 г. на да сменя и да отказва снемане на полицейска регистрация.

Оспорената Заповед е издадена в предписаната от закона форма, съдържа реквизитите, посочени в чл. 59 от АПК, както и необходимите мотиви за нейното издаване. Тя е съобразена и с предписанията на нормата от специалния закон - чл. 160 от ЗМВР. В нея изрично са посочени фактическите обстоятелства и правните основания, послужили за издаването ѝ. С оглед на това първоинстанционният съд намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че заповедта е издадена, без да са изяснение фактите, които са от значение за спора и че същата не съдържа мотиви.

Административният орган е спазил административно-производствените правила при издаването на заповедта. Видно от доказателствата по делото, административното производство е започнало по искане на заинтересованото лице, като след извършена проверка от ОД на МВР, [населено място], е изготвено предложение за отказ за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя.

Полицейската регистрация на К. е извършена съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, според която полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. В конкретния случай на Ф. Х. Ф. К. е извършена полицейска регистрация, защото срещу него е било образувано наказателно производство № 1721/2015 г. по описа на РУ П. - ОДМВР П., пр. пр. № 3216/2015 г. на Окръжна Прокуратура, [населено място], за престъпление по чл. чл. 199, ал. 2, т. 2 и т. 3 от НК. С присъда от 25.08.2020 г., постановена по НОХД № 335/2017 г., Окръжен съд, [населено място] е признал Ф. Х. Ф. К. и други лица за виновни за извършено престъпление по чл. 199, ал. 2, т. 3, вр. ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 29, ал. 1 от НК и им е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от двадесет години. Присъдата не е влязла в сила, като по жалби на подсъдимите и протест на прокурора, е образувано е ВНОХД № 167/2021 г. по описа на Апелативен съд – П..

И към настоящият момент, след извършена от съда служебна справка на интернет-страницата на Апелативен съд, [населено място], съдът установи, че делото не е приключило и срещу жалбоподателя няма влязла в сила окончателна присъда.

В нормата на чл. 68, ал. 6, т. 1-5 от ЗМВР са посочени изчерпателно основанията за снемане на полицейска регистрация, като прекратяването на наказателното производство със споразумение не е сред тях.

Гореизложено сочи липса на законови предпоставки по т. 2-5 от ЗМВР, за снемане на полицейската регистрация на Ф. Х. Ф. К., а и доводи в тази насока не се релеват.

В тази връзка съдът намира, че следва да разгледа подробно основанието по т. 1 от цитираната разпоредба, съгласно наведените от оспорващия оплаквания.

Изграждането и поддържането на информационните фондове, в които се съдържат данни за лица, извършили престъпления е практика в целия свят, вкл. и в страните от Европейския съюз. Чрез тях право-охранителните органи могат да решават по-успешно задачите, свързани с борбата срещу престъпността, в нейните най-различни прояви.

Настоящият съдебен състав споделя напълно, изложения мотив в оспорената заповед, че по своя характер извършването на полицейска регистрация, не е свързана с издаването на административен акт. Това е правно-регламентирана дейност, при която се извършва обработване на лични данни за лицата по чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, осъществявана при условията, посочени в ЗМВР и по реда и начина и реда, регламентирани в Наредбата.

Снемането на полицейска регистрация е друг вид административна дейност, уредена в ЗМВР и в Наредбата, която следва определени административно-производствени правила и която завършва с издаването на индивидуален административен акт за снемане на регистрация или за отказ за снемане на полицейска регистрация.

В разглеждания казус е безспорно, че Ф. Х. Ф. К. е бил привлечен като обвиняем за извършено от него тежко криминално престъпление, т.е. налице са предпоставките по чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, за извършване на регистрацията.

По същество жалбоподателят сочи, че при извършването на полицейската регистрация на 08.01.2016 г., са допуснати процесуални нарушения, които са толкова тежки, че опорочават изобщо цялата процедура по извършването на тази регистрация.

На първо място К. сочи, че регистрацията е извършена в нарушение на чл. 68, ал. 4, във връзка с ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗМВР, защото той не е давал съгласие да му бъде извършено дактилоскопиране и фотографиране, както и да му се изземат образци за Д. профил. В подкрепа на този аргумент той сочи, че в подписаната от него декларация за съгласие от 08.01.2016 г. фигурират ръкописни текстове на български език, които той не е разбирал.

Съгласно чл. 11, а 2 от Наредбата ръководителят на структурата/структурното звено на МВР определя полицейски орган за извършване на полицейска регистрация на лицето. Полицейският орган попълва в картата за полицейска регистрация на лице данните по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 5 и предоставя на лицето за попълване декларация (приложение № 6), която се регистрира и съхранява в съответната структура или звено по чл. 5, ал. 1. Видно от т. 4 от указанията за попълването на декларация обр. 6, за лица, които поради различни причини (невладеене на български език, неграмотност, физически недостатъци и/или др.) не могат самостоятелно да попълнят декларацията, полицейският орган при необходимост ползва услугите на преводач/тълковник и попълва в декларацията необходимите данни и/или волеизявления от името на лицата (без подпис), като истинността им се удостоверява с подписа на един свидетел.

В случая е безспорно, че декларацията с № 181800-273 от 08.01.2016 г. е изготвена от С. К., разследващ полицай (полицейски орган) при ОД на МВР, [населено място], видно от приложеното на л. 199 от делото писмо от

Началник на сектор ДФСД в Дирекцията, т.е. ръкописните текстове в нея са попълнени от лице, посочено в Наредбата, поради обстоятелството, че Ф. Х. Ф. К. не владее български език. Това е станало в присъствие на преводач, който е разяснил на оспорващия съдържанието на текстовете на разбираем за него език. Същият, видно от постановлението, с което е бил назначен за преводач, е предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК. В действителност в декларацията липсва имена и подпис на свидетел. Съдът не намира този пропуск за съществено нарушение на административно-производствените правила, защото съгласно цитираните по-горе указания, защото присъствието и подписа на свидетел е задължително само когато лицето, на което се извършва полицейска регистрация не е способно, поради физически недъг или друга причина, да подпише самостоятелно декларацията. В случая, К. я е подписал самостоятелно и това обстоятелство не се оспорва от него. Видно от протокола за разпит на обвиняем, той е бил на ясно, че ще му бъде извършена такава регистрация след привличането му в това процесуално качество и се е съгласил с това изискване на закона.

Във връзка с изложеното съдът не може да приеме, че полицейска регистрация е била извършена без съгласието на регистрираното лице или че то не е разбирало същността и значението на предприетите действия.

Съдът не споделя и оплакването, че регистрацията е извършена в противоречие с разпоредбата на чл. 94, ал. 1, т. 4 от НПК. Полицейската регистрация е правно-регулирана дейност, която не е свързана пряко с разследването на конкретното противоправно деяние, регламентирани в НПК. Основанията и правилата за нейното извършване са описани в ЗМВР и Наредбата, а в тези нормативни документи, не е предвидено, че при извършването ѝ следва задължително да присъства адвокат.

По отношение на довода, че оспорената заповед е постановена в противоречие с решение по дело С-205/21 на Съда на Европейския съюз, касаещо допустимостта на събирането на данни за всички лица, привлечени като обвиняеми за престъпление от общ характер, съдът намира, че в случая регистрацията на Ф. Х. Ф. К. е извършена именно съгласно критериите на СЕС, определени в посоченото решение. Същият е обвинен в извършване на тежко умишлено престъпление от общ характер срещу личността и собствеността, за което е предвидено наказание над десет години лишаване от свобода или доживотен затвор. Това обстоятелство събирането и обработването на биометрични и генетични данни от полицейските органи във връзка с тяхната дейност, за целите на борбата с престъпността и поддържането на обществения ред. В случая полицейската регистрация е извършена именно в съответствие с даденото от СЕС тълкуване и на предвиденото в чл. 68, ал.1 от ЗМВР правно основание. Ф. Х. Ф. К. е бил осъждан в Кралство Испания за умишлено престъпление, а доказателствата, събрани към момента на извършването на регистрацията, са дали основание за да се направи обосновано предположение за негова съпричастност към престъплението, в което е бил обвинен.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване

на процесуалните правила и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Ф. Х. Ф. К., гражданин на Кралство Испания, намиращ се в момента в Затвора в [населено място] с наложена мярка за неотклонение „Задържане под стража“ срещу Заповед № 3286з-2319/29.06.2023 г, издадена от Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“, с която е отказано снемане на полицейска регистрация.

ОСЪЖДА Ф. Х. Ф. К., гражданин на Кралство Испания да заплати на Главна Дирекция „Национална полиция“ на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 7866 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.